

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΕΚΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 42.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρῳ Σελ. 8. Έν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἑξακοσίην.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεόν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOORMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, εἰς τὴν γρήγορα ἢ ἄργά θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

15, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

Ὅντως εἰς μυθολογικὸν κόσμον ἀνήκει ὁ ἐπισκεψάμενος τὴν Κύπρον Γερμανός, (ὁ Kuhner νομίζομεν) εἰ μυθολογία ἐστὶ τὸ καθ' ὑπαγόρευσιν μεγηθρᾶς ψυχῆς πλαττεῖν ψεῦδη καὶ διαδίδειν καὶ κηρύττειν ἐπισήμως καὶ ἀνευθυριάστως αὐτὰ ὡς ἀληθείας πασιφανεῖς! Ὅντως εἰς φιλοσοφικὸν κύκλον ἀνήκει, εἰ φιλοσοφία ἐστὶ τὸ φαντάζεσθαι τ' ἀνύπαρκτα ὡς ὑπαρκτά, καὶ δημιουργεῖν κόσμους ἰδεώδεις καὶ ἰδανικοὺς καὶ θεμελιοῦν τολμηρῶς ἐπ' αὐτῶν κτίρια καὶ οἰκοδομεῖν οἰκοδομήματα οὐρανομήκη, ἀπλῶς καὶ μόνον ἵνα προσβληθῶσι καὶ ὑβρισθῶσι βανύσως λαοὶ ἄθῳοι, οἵτινες διηνεκῶς πρὸς τὸ νὰ μετριάσωσι τὸ βάρος τοῦ δουλικοῦ ζυγοῦ καταγίνονται.

Τοιαύτη τις περὶ τοῦ Γερμανοῦ τούτου ἐξενεχθήσεται γνώμη ὑπὸ παντὸς γινώσκοντος τὴν Κύπρον καὶ τοὺς Κυπρίους ἅμ' ὡς ἀναγνώσῃ τὴν ὑπὸ τούτου ἐν τῇ «Γενικῇ Ἐφημερίδι» τοῦ Μονάγου δημοσιευθεῖσαν καὶ ὑπὸ τῆς ἐριτίμου Τεργισταίας «Ἡμέρας» ἀναδημοσιευθεῖσαν ἐν μεταφράσει «ἐπισκεψίν του εἰς Κύπρον».

Πᾶς Κύπριος ἀναγινώσκων τὰς μεστάς γολῆς καὶ πάθους φλυαρίας τοῦ Γερμανοῦ ἐπισκέπτου, μετ' ἐκπλήξεως στρέφει συνεχῶς τὸ βλέμμα ἵνα ἴδῃ καὶ πεισθῇ ἂν πραγματικῶς περὶ Κύπρου εἰς τὰ γραφόμενα· πεπεισμέθ' ὅτι καὶ πᾶς ξένος εἰ μὴ τὴν αὐτὴν καὶ ὁ Κύπριος αἰ-

σθανθῇ ἔκπληξιν, ἀπόρως ὅμως θὰ ἐρωτᾷ, «μὴ ἡ Κύπρος μετετέλθῃ εἰς τὸν Ἰνδικὸν Ὀκεανόν;»

Τύγῃ τῶντ' ἐπὶ ζήλος! Γερμανὸς χάριν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἐπισκεψάμενος τὴν Κύπρον ἀνεκάλυψεν, εἶδε καὶ ἔγνω ἥθη καὶ ἔθιμα καὶ ἐξηρεύνησε μετὰ θαυμαστῆς τῶντ' ἀκριβείας τοὺς διαφόρους χαρακτήρας Αἰγυπτίων καὶ Κυπρίων ἐν ὀλίγαις ἡμέραις καὶ μάλιστα ὥραις, καθ' ἃς οὐδεὶς ἄλλος ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον περιηγούμενος καὶ οὐχὶ χάριν ἐμπορικῶν ἐργασιῶν ἠδύνατο οὕτως ἐν εὐκόλῳ ταχέως καὶ δὴ καὶ λεπτομερῶς νὰ μάθῃ.

Οὐδὲν ὅμως ἐπιχειροῦμεν ἀνασκευὴν τῶν ἐρεσχειλῶν τούτων, (ἐκτός, ἄλλως τε, τῶν ὁρίων τῆς ἐφημερίδος ταύτης οὖσαν), διότι ἄλλως, τίς τυφλώτερος, ἢ κωφότερος τοῦ ἐβελουσίως τυφλώττοντος καὶ κωφεύοντος; ἀλλὰ, τίς ἄρα γε Κύπριος εἶνε δυνατόν νὰ ὑπομείνῃ, ἀνευ ἀγανακτήσεως τὰ μοχθηρὰ ἐπινοήματα καὶ αἰσχρὰς συκοφαντίας ταύτας, πρὸς τὸ διασύραι τὸ τῶν Κυπρίων ὄνομα καὶ ἐγκολάφαι τούτῳ στίγματα ἐνείδους καὶ περιφρονήσεως, καὶ νὰ μὴ φωνάξῃ, νὰ μὴ ἀποδείξῃ τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ψεῦδος τῶν διηγήσεων δι' οὗ αὐταὶ ἀφ' ἐαυτῶν ἀναιροῦνται;

Διότι, δμολογοῦμεν ἐν εἰλικρινείᾳ, εἰ μὲν ἀληθὴ ἦσαν τὰ παρ' αὐτοῦ γραφό-

μενα, θὰ ἐδεχόμεθα ἐν σιωπῇ τὰς προσβολὰς καὶ δὲν θὰ ἐτολμῶμεν, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ καλῶμεν αὐτὰ αἰσχροῦ ψεύδῃ, καθ' ὅσον μάλιστα

ἀφορμὴν ἴσως ζητοῦσι πλείστοι παρ' ἡμῖν ξένοι ἵνα ἐλέγξωσιν ἡμᾶς καὶ ὡς ψεῖστας· πλὴν, χάριν πρῶτον τῆς ἀληθείας, καὶ χάριν, δεύτερον, τοῦ νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι ὁ ἐπισκέπτης Γερμανός, ὑπὸ πάθους ἐξήμεσε τὰ ὀδυρόμενα ταῦτα κατὰ τῶν Κυπρίων, καὶ ὅτι ἐπασχέ καὶ πάσχει ὑπὸ περιοδικῆς φρενοβλαβείας—εἰ μὴ ἐν καταστάσει διηνεκοῦς μέτης διατελῇ—τὴν ὁποίαν καλὸν εἶνε νὰ προλάβωσιν οἱ ὑπὲρ τῆς υἰείας του ἐνδιαφερόμενοι, ἀναλαμβάνομεν ἵνα δι' ὀλίγων λέξεων κατοστήσωμεν πασιφανῇ τὰ σημεῖα ἐφ' ὧν ἡ ἰδέα ἡμῶν αὕτη στηρίζεται, παρακαλοῦμεν δὲ τὸν ἀναγνώστην ν' ἀκολουθήσῃ ἡμᾶς ἀκολουθήσοντάς τε τοῦ φίλου Γερμανοῦ ταξείδιον.

Ἀπὸ τῆς πέμπτης πρωΐνης ὥρας καθ' ἣν ὁ ἥρως τοῦ μυθιστορήματός μᾶς ἀπεβιβάσθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκ τῆς «Ἐλπίδος» μέχρι τῆς μεσημβρίας, εἶδεν ἅπαντα ὅσα ἔπρεπε νὰ ἴδῃ ἐν Αἰγύπτῳ· οὐδὲν ὑπελείφθη, καὶ μὴ θαυμάσητε εἰς τοῦτο, διότι περιέμενε φαίνεται ἡ Ἀλεξανδρεία τὸ σπουδαῖον τοῦτο πρόσωπον, καὶ διὰ τοῦτο ἀλλεπαλλήλως τῷ παρουσίᾳσεν ἅπαντα ἐξ' ὧν δύναται τις ἐντελεστάτην ἰδέαν νὰ σχηματίσῃ περὶ τῶν ἡθῶν, ἐθίμων καὶ χαρακτήρος τοῦ Αἰγ.

λαοῦ· «τά τε δηλ. δυσαρίθμητα παιδιὰ τὰ ἐν τῇ κόπρῃ καὶ τῷ κομιρτῷ αὐ-
ξήσονται, τὴν στέλῃν τοῦ Πομ-
πηίου, τὴν διώρυχα τοῦ Νείλου, τοὺς
λουομένους ἐν αὐτῇ ἄνδρας, γυναῖκας καὶ
παιδιὰ, καὶ ὀλίγον προσωτέρω τὰς ἑκα-
τὸν (ἀκριβῶς!) δαμάλεις, τὴν γνη-
σάν γενιτσαρικὴν μουσικὴν καὶ πομ-
πὴν ἀραβικοῦ γάμου μετὰ τῆς δωδεκά-
τιδος (ἀκριβῶς!!) φοινοκοπαρείου νύμ-
φης, ἣν καὶ χαιρετίσας εὐλαβῶς
ἠὺχαριστήθη ὑπὸ τοῦ νυμφίου φιλοφρό-
νως (διατί νὰ λείψῃ καὶ τοῦτο;) τὴν ἀ-
μέσως ἐπομένην τῇ γαμηλίῳ πομπῇ ἐτέ-
ραν τοιχύτην χάριν περιτομῆς μετὰ τοῦ
τετραετοῦ παιδίου ὀχυμένου ἐφ' ἀμά-
ξης, εἰσήχθη μετὰ ταῦτα εἰς τὸν κῆπον
τοῦ Κεδίβου ὅπου ἐθούμασε τὸν πλοῦτον
καὶ τὴν πεικιλίαν ἀξιολόγων ἀνθέων καὶ
ὀπωροφόρων δένδρων, διεσκέδασε τὸ
παρὰ τὴν θάλασσαν μαρμαρίνον μέγα-
ρον, ἐθαύμασε τὰς πέντε Δεσποίνας τὰς
καταβάσας τῶν δύο κομφῶν ὀχημάτων
μέτ' αὐτῶν ἐπ' ἀνωφόρια ἐκ μελαίνης με-
τάξης καὶ πέπλους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὰς
ἀνηκούσας εἰς τὸν γυναικονίτιον τοῦ
Βλοῦμ πασᾶ, ὅτι ὅσον καὶ ἂν ἦσαν περι-
κεκαλυμμένοι ἐφαίνοντο κομφαὶ καὶ ἀ-
δεῖς καὶ ἐπεδείκνυντο τὰ ποικιλόχρωμα
ὀποδήματα καὶ τὰ κεκοσμημένα αὐτῶν
σφυρὰ, ἠσθάνθη τὴν ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῆς βλεμ-
ματος τῶν μόνων ὁρατῶν καὶ περιέργων
μελανῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν διὰ παν-
τὸς τοῦ χρόνου (πόσος ἄρα γε
ἦτο οὗτος;) εἶχον ἐπ' αὐτοῦ προσηλω-
μένους, ἀλλ' ὅτι τὸ ὄμμα τοῦ εὐνούχου ἐ-
πέβαλ' ἐν ἐλατέρωσιν (δηλ. αὐτῷ τε καὶ
ἐκείναις) φρόνησιν, ἀπήντησε κατόπιν
[πρὸς συμπλήρωσιν τῆς εἰκόνης] ἐκφορὰν
ἧς κατόπιν ἔτρεχον ὀλολύζουσαι πεν-
τήκοντα καὶ διακόσιαι. (ἀρ.
250) κεκαλυμμένοι γυναῖκες, ἐθεάσατο
περιέργως τοὺς ἐσταυρωμένους τοῖς ποσὶ
καθημένους ἄραβας κλ. κλ. πλείστα ὅσα
ἐν τῷ μεταξύ μετ' αὐτῶν πρὸς ἐπισφράγισιν,
ἐπειδὴ τὸν ἠνάγκαζε τὸ θάλλος τῆς με-
σημβρίας νὰ ζητήσῃ ἀνεσιν καὶ σκιδὰν
εἰς καφεπωλείον εἶδε καὶ τοῦτο· τὰς πεν-
τεκίδεκα Βιενναῖας νεάνιδας αἰτινες ἐ-
παιάνιζον μουσικῇν.

Ἀκούσαντες λοιπὸν πλείστοι ὅσοι πε-
ριηγῆται, καὶ μὴ θαυμάτητε, ἂν ἦνε
δυνατὸν, καὶ μὴ ζηλεύετε τὴν μοναδι-
κὴν τύχην τοῦ ἐμπεδίου τούτου,
ὅστις ἐν διαστήματι ὁ μόνος ὥρων εἶδε
στήλας, διώρυχας, λουτρά, γάμους, τα-
φάς, περιτομὰς, κήπους καὶ μέγαρά Κε-
διβικά, ἅπαντα δηλ. ὅσα ἔπρεπε νὰ ἴδῃ,
νὰ αἰσθάνῃ δὲ σὺν τούτοις καὶ τὴν φρό-
νησίν σου οἰχομένην ὑπὸ τὴν ἐπή-
φειαν τῶν μελάνων ἐκείνων.

βλεμμάτων· εἰ μὴ τῷ τὴν περι-
συνέλεγον τὰ εὐνούχικα ὄμματα. Εὐ-
χῆς ἔργον ὅτι δὲν συνήνησεν εὐθύς ἐξ
ἀρχῆς τὰ σκανδαλώδη ἐκεῖνα βλέμματα,
ἄλλως καὶ ἡ πολυτίμος καὶ βορυσήμαν-
τος αὕτη περιόδεα ἡμιτελής θὰ ἔμενε,
καὶ τὰ τόσα περίεργα, τὰ παραδόξως
πῶς συνδεδεμένα καὶ θαυμάσιως ἐν κα-
τόπιν τοῦ ἄλλου ἐκτυλισσόμενα, θὰ ἔμε-
νον τεθαμμένα, καὶ ἄγνωστα τῷ φιλο-
λογικῷ νόσμῳ.

Ἀλλ' αὖ συνταξιδεύσωμεν τῇ κορωνίδι
ταύτῃ τῶν περιηγητῶν ἣν κακὴ τύχη
μετεποίησεν εἰς ἔμπορον, καὶ ἔλθωμεν
μετ' αὐτοῦ εἰς Κύπρον ὅπου ἡ βασιεῖα
καὶ ἀπαράμιλλος σοφία τοῦ ἐκτυλίσσεται
ἐν πάσῃ αὐτῇ τῇ μεγαλειότητι.

Ἐν Κύπρῳ μετὰ τῶν ἄλλων πολλῶν εἰ-
δε λέγει ὅτι «οἱ Ἕλληνες ἀγρόται παί-
ζουσι μέγα κομβολόγιον». Ἐνταῦθα
φαίνεται ὅτι ὁ μυθιστοριογράφος μας συ-
νέχεε τὴν ἐπισκεψίν του μετ' ἄλλης ἣν
εἰς Τουρκικὴν ἢ Ἀραβικὴν τινα πόλιν
ἐπεχείρησε, διότι εἶνε γνωστὸν εἰς ἅπαν-
τας τοὺς ἐπισκεψαμένους τὴν Κύπρον
(ἐκτὸς τούτου) ὅτι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν
ἀγρόταις εἶνε παιγνίδι ἄγνωστον τὸ
κομβολόγιον· παρὰ τοῖς δὲ πολίταις καὶ
τούτοις τοῦ παλαιοῦ φυράματος μόνον
εἶνε χρήσιμον. Παρακατιῶν «ὁμολο-
γεῖ ὅτι ὅσῳ μᾶλλον ἀνεστράφη τοῖς Κυ-
πρίοις τοσοῦτον μᾶλλον ἠλαττώθη ἡ πρὸς
αὐτοὺς συμπάθειά του», ἀμέσως δὲ προσ-
θέτει ὅτι «μέχρι τῆς γῆς οὐδαμοῦ τῆς
νήσου ἐφαίνετο Ἰσραηλίτης, ὅπερ
μαρτυρεῖ ὅτι οἱ κάτοικοι εἶνε ἐπ'
ἴσης πονηροὶ ἢ καὶ πονηρότεροι, καὶ γνή-
σιοι ἀπόγονοι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ»·
ὥστε βαρόμετρον δεικνύον τὸ ποῖόν τοῦ
χαρακτήρος ἐνὸς λαοῦ κατὰ τὸν σο-
φόν νόμον τοῦ Γερμανοῦ εἶνε οἱ Ἑ-
βραῖοι· ὅπου οὗτοι ὑπάρχουν, ἐκεῖ λαὸς
ἡμέτερος καὶ καλός· ὅπου δ' οὗτοι δὲν ὑ-
πάρχουν, ἐκεῖ λαὸς πονηρὸς ἢ καὶ πονη-
ρότερος. Ἐξ ἀβρότητας ὅμως, φαίνε-
ται, παρέλειψε νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Κύπρος ξε-
νίζει σήμερον Ἑβραίους τοὺς ἐποιοῦς οἱ
Γερμανοὶ ἐδίωξαν καὶ ἐκακοποιούν.

Τὴν χαλαρότητα τῶν ἡθῶν εἶκασε—
λέγει—ἐκ πολλῶν τε ἄλλων (ποῖον ἄρα
γε;) καὶ ἐκ τῆς δε τῆς περιπτώσεως·
ὅτι προσελθὼν χάριν ἐπισκέψεως εἰς ἕνα
τῶν πρώτων Ἑλληνικῶν οἰκῶν, εἶδε
μαύρην ὑπηρέτριαν ἔχουσαν ὀδόντας λευ-
κοτέρους ἐλέφαντος, τὴν ὁποίαν ὁ ἔρμη-
νεὺς του Κ. Κ. [ἀγνοοῦμεν τίς οὗτος] εἶ-
πεν ὡς θυγατέρα μυθικὴν τοῦ οἰκοδεσπό-
του, ὅτε δὲ ἐμβρόντητος τὸν ἠρώτησε
πῶς εἶνε δυνατόν νὰ τηρῶνται ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ τοιαῦτα τέκνα, ἔλαβεν ἀπάντησιν ὅτι
«τοῦτο συμβαίνει πολλάκις» καὶ ὅτι «ἡ
νόμιμος γυνὴ οὐδαμῶς ἀντιλέγει». Ἐν-

ταῦθα ἀγνοοῦμεν πότερον τὸν ἔρμηνεα ἄρα
γε ἢ τὸν ἐπισκέπτην νὰ ἐλέγξωμεν ὡς
ψευδέστερον; διότι τὸ τοιοῦτον οὐδαμοῦ
τῆς νήσου συμβαίνει. Ἀλλ' ἐτοιμασθῆ-
τε εἰς ἕτερον ψεῦδος.

(Ἐπετὶ συνέχεια.)

Γυνὴ τις ἔφερε προχθὲς εἰς Λεμεσὸν
καὶ ἐπώλησε 4 γομάρια κρασί πρὸς 35
γρόσια ἑκαστὴν. ἔλαβε λοιπὸν γρόσια
ὄλα 140· ἐπλήρωσεν ἀγῶγιον διὰ τὰ
ὀκτὼ ζῶα γρόσια 80, ἔδωκε καὶ τὰ-
τζίον δύο σελλίνια δι' ἕκαστον γομάρι,
γρόσια 52, ὄλα 132· τῆς ἔμειναν 'ς τὸ
γέρι 8 μόνον γρόσια ἀπὸ 4 γομάρια κρα-
σί. Ἐκεῖ ποῦ τὰ ἐκράτει καὶ ἐσυλλο-
γίζετο τοὺς κόπους καὶ τὰ βάσκανα τοὺς
ὁποίους ὑπέφερεν ἕως οὗ κατασκευάσῃ, τὰ
4 αὐτὰ γομάρια τὸ κρασί, τὴν ἐρωτᾷ ἑ-
νας: ἔχεις παιδιὰ κυρά;—ἔχω γυιέ μου,
τοῦ λέγει—πολλά;—κάμποσα. Ἐ-
λοιπὸν, τὸ καλλίτερον ποῦ θὰ κάμῃς εἶνε
νὰ ἀγοράσῃς μετὰ τὰ 4 γρόσια ἡμίσειαν
ὀκτὼν χελβάν, καὶ μετὰ τὰ ἄλλα 4 ὀκτὼ
κουλούρια, νὰ πάρῃς 'ς τὰ παιδιὰ σου νὰ
φᾶν, νὰ αἰσθάνθῃ τὴν γλύκαν τῶν τεσ-
σάρων γομαριῶν, καὶ νὰ λησμονήσου
τοὺς κόπους ποῦ ὑπέφεραν γι' αὐτά.

Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λευκωσίας
ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀξιολόγου δι-
καστοῦ Λάρνακος κ. Walpole (διατί ἄ-
ρα γε;) ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον ἐβδομάδα
διαρκέσασα μετὰ τὸν Γόρδωνος καὶ Κρόκερ
δίχην ἐπερατώθη, καταδικασθέντος τοῦ
πρώτου εἰς πεντήκοντα λίρας πρόστιμον
καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίχης. Λέγεται
δὲ ὅτι ὁ καταδικασθεὶς προτίθεται νὰ
ἐφεσιβάλλῃ τὴν ὑπόθεσιν.

ΦΥΓΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως μας ἔγεινε τὸ
κέντρον τῆς ἠθικότητος πιά· καὶ ἐπειδὴ τῷ
ρα εἶνε φύχρα ἀπεσφύρη ἀπὸ τὰ ἄκρα ἡ ἠθι-
κότης καὶ συνετρεφύθη εἰς τὸ κέντρον· ἀδιά-
φρον διὰ πᾶν τὸ ἔξω τῆς Ἀστυνομίας γινώ-
μενον, ἀφοῦ ἐκεῖ μέσα ἡ ἠθικότης ἐβρω-
μήσῃ πιά, ποῦ κατήντησαν καὶ γυναῖκες
νὰ μβένουν ἐλεύθερα. Ἡ Ἀστυνομία μας,
ἀφοῦ ἐφυλάκωσεν καὶ ἐκλείδωσεν ἐκεῖ μέσα
τὴν ἠθικότητα, τί τὴν μέλλει ἂν τέσσαρα
δάκτυλα ἔξωθεν τῆς, αἱ Μαγδαληναὶ ἐξευγε-
νισθεῖσαι πλέον, δὲν ἀφίνουν τοὺς ἄνδρας νὰ
κοπιᾶζουν νὰ πηγαίνουν νὰ ταῖς εὐρίσκουν,
παρὰ πηγαίνουν ἐκεῖ καὶ τοὺς εὐρίσκουν
'ς τὰ καφενεῖα; τί τὴν μέλλει ἂν οἱ περ-
πάντιδες καθήμενοι εἰς τὰ καφενεῖα ἔχουν
καὶ πὸ μίαν Μαγδαληνὴν 'ς τὰ γόνατα;
τί τὴν μέλλει ἂν μετὰ τῶν γίνῃ καὶ κανὴ

νας καυγάς, και σκοτωμός, αφού μάλιστα είνε έτοιμή αμέσως, αλλά κατόπιν άγωγής και διαταγής υπό του δικαστηρίου, να συλλάβη τον ταραξίαν; "Α ξεύρετε πότε προσέχη; εάν εκεί μέσα 'ς τὰ Κ α τ α σ τ ή μ α τ α γίνη κανένα: βουνό, τότε σύσσωμον την 'Αστυνομίαν την βλέπετε εκεί μέσα· και κακή τύχη εκείνου που κλάψη καμιά Μαγδαληνή έναντίον του!!! τον σύρουν σαν πετσάν οι κλητήρες, και τον τρυπώνουν μέσα, διότι είνε, λένουν, μεθυσμένος και ταραττει την ήσυχίαν και πιθανόν να κάμη και τίποτε· ώστε καθώς βλέπετε ή προσοχή της 'Αστυνομίας μας είνε όλη ψυχή τε και σώματι έστραμμένη 'ς τὰ Κ α τ α σ τ ή μ α τ α· δεν της έμενε προσοχή παρά πάνω να ρίψη κ' ε'ς τὰ καφενεΐα. Και έπειτα δεν το φαντάζεται ότι κατήντησαν οι άνθρωποι τότον βάρβαροι να καταδέχωνται ν' αφίνουν εκείνας ναρχωνται να τους ε'ρρίσκουν. "Ας το μυρισθῇ μ'άν και τότε βλέπετε.

"Ε κύριοι πετσοπούληδες και θηδελλοπούληδες!

Ευχρεστήθητε παρακαλώ εις το εξής να ζυγίζετε καλά και σωστά τα πετσά και το θηδέλλα σας, διότι δεν θα περιορίζεται να προσέχη μόνον έσας ή 'Αστυνομία, ποιός, θα ζυγίτη εξίκικα και ποιός θα βρέξη τα πετσά να μου το λέγη. 'Αστυνομίαν είπα και ε'γελάσετε· νομίζετε ότι διά την 'Αστυνομίαν της πόλεως, λέγω. "Από τήν 'Αστυνομίαν μου σ'ας λέγω, και άπ' αυτήν να προσέχητε, διότι παίζε γέλασε δεν σηκώνει. Εισέρχεται άόρατος όπου σ'ας εισέρχεσθε, και στέκει άνωθεν του ώμου σας και κυτάζη τας δουλειάς σας. "Η άλλη 'Αστυνομία δούλος μας δεν είνε να εξετάζη τας κλεψιάς, και τας ανηθικότητας και να τὰ βάλλη με τον κόσμον, να χάνη την δημοτικότητά της. Είνε λοιπόν δρό φοραί που σ'ας είπα το'υτο, και προσέξατε 'ς την 'Ερίτην να μη σ'ας καταβώ με το νῆ και με το σῆγμα.

Φίλε Σαλπικτά.

"Αν ξεύρης, ό συμπολίτης μας μίστερ Χάπαν ε'γεινεν υπάλληλος του Δημαρχείου; Ερεύνησε παρακαλούμεν και φανέρωτέ μας το δημοσία, διότι αν δεν ε'γεινεν, θα έρωτήσωμεν έν τίνι δικαιώματι εκλίσσε και εκλείδωσεν ό ίδιος δρόμον δημοσίον; αν τον εκλείδωσε διά να τον οικειοποιηθῇ, και να μη του μιλήση το Δημαρχεϊον (άπό ευγένειαν έσως) θα του 'μιλήσωμεν ήμεϊς με γλώσσαν βάρβαρον [διά να την ακούση]. αν δε τον εκλείδωσε διά να μη ρίπτωνται εκεί άκαθαρσίαι, το'υτο ήτο έργον του Δημαρχεϊου· έν τούτοις επιθυμούμεν να φωτισθώμεν περί τούτου. ("Επονται υπογραφαι πέντε).

Απ. Σ. Τα πρακτικά του Δημαρχείου μήπως είνε κλειδωμένα μέσ' το σαντούκι; άπαγε τῇ βλασφημίαις! Είνε διαδεδημένος εις υμένα εις τόσας έφημερίδας, και αναγνώσατε να δῆτε αν διωρίσθη υπάλληλος ή όχι· τί θέλετε να μ' ανακατώσητε κ' έμένα;

Φίλε Σαλπικτά [άλλος πάλιν.]

Θ'σ' έρωτήσω να μ' εξηγήσης έν μυστήριον [άπό μυστήρια έγέμισεν ή νῆσος, και' αυτός είνε άκόμη ξεμυστήρευτος.] "Υπάρχει αν ξεύρης νεώτερος νόμος ό όποιος έμποδίζει το να βλέπη τις άπό του παραθύρου εις τον δρόμον; σε παρακαλώ να μου είπης γι' αυτό δημοσία, επειδή χθές ένω ε'ργαζόμην εις το μαγαζίον πλησίον παραθύρου, διότι έρριψα τυχαίως το βλέμμα μου άπό το παραθύρι έξω και είδα την άμαξαν του Διοικητού της πόλεως· μας εις την όποιαν ήτο εκείνος, και ή άξιότιμος σύζυγός του, ήλθεν άμέσως μέσα ζαπτιές τις και μ' ήρώτησε διατί να 'δω άπό το παραθύρι, και με ύβρισε συγχρόνως ένώπιον των άλλων συνεργατών μου. "Επειδή λοιπόν άγνοώ αν ήνε το'υτο έμποδισμένον, παρακαλώ αν υπάρχη νόμος ό όποιος δίδει το δικαίωμα εις τον ένα να ύβρίση τον άλλον όταν στραφή και τον ίδην, φανερώσατε το'υτο δημοσία διά να προσέχωσι πάντες, άνευ άδείας Κυβερνητικής να μη άνοίγωσι τὰ μάτια.

Λεμ. ησδός 6) 18 Δεκεμβρ. 84. Ν. Ν.

Απ. Σ. "Υπάρχει μάλιστα τοιο'υτος νόμος υπό χρονολογίαν 650 της 'Εγείρας, και ό όποιος επειδή έθεωρήθη καλός υπό των Ευρωπαίων, ήρχισε να εφαρμόζεται τώρα. Οι Τούρκοι ήσαν τρελλοί· διά να προφυλάχθωσιν άπό τὰ άτακτα βλέμματα, έτυλίγον το μέσ'ς τὰ σινδόνια σαν φαντάσματα. Οι Ευρωπαίοι όμως έχουν νο'υννν! αντί να περιορίζονται κείνοι να στενοχωρώνται, περιορίζωσι τὰ βλέμματα· πώς σου φαίνεται αν βάλλη κ' εις ήμας άπό κείνα που βάλλουν 'ς τὰ ζώα που ζέγουν 'ς τὰ άλακάτια, διά να περιορίζεται το βλέμμα να βλέπωμεν μόνον τὰ πόδια μας.

"Εχάσαμεν άπό τινος τον Ξένον μας που επισκέπτεται την Λεμ. ησδόν, και τον Πολίτην που του την δείχνει· τρέξε πάνω τρέξε κάτω, με τους τελλάλιδες μόλις τους βρίκαμεν· και ξεύρετε που ήσαν; αν το μαντεύσατε... ήσαν οι φίλοι μας και οι δρό 'ς την Πυρραρίαν!!! "Επήγε λέγει ό Ξένος να ιδῇ εκ του πλησίον πράγματα πολλά τὰ ό ποτα θα μ'ας πῇ, λέγει, μετά τα'υτα· άλλ' εκεί επάν φαίνεσθαι και 5—6 πυρρας,

και εξήλθον να κάμουν τον γυρόν του, με πόδια όλίγον έξευγε νι σμένα, αλλά με γλώσσαν έρρυθμον.

Ξεν. — "Ωχ Θεέ μου! Παναγιά μου! τί ν' αυτά πουδα κεί μέσα;

Πολ. — Δεν σου έλεγα δεν πρέπει, για να πᾶμεν μεϊς κεί μέσα; έλα τώρ' αυτοί που βλέπουν, δεν θ'α μ'ας νομίσουν ότι...

Ξ Τήν δουλειάν μας! τήν δουλειάν μας, και' άδύφορον τί λένουν... Δεν μου λένεις τ' είνε το'υτο;

Π — Είνε κτίριον που έχει όλα τὰ γραφεία μέσα. Δικαστήριον το λέμεν.

Ξ — Και τί θέλει τόσον πλήθος, πουνε δ'ω συναθροισμένον;

Π — "Εχουν δίκας για να δούσι.

Ξ — Το'υτα όμως τὰ φανάρια δεν τὰ βλέπουν να ανάπτουν· διατί λοιπόν τὰ βάλλαν;

Π — Ο'υδ' ε'γώ δεν ξεύρω το'υτο· περιμένομεν να δούμεν· έσως όμως θ'α τ' ανάπτουν, όταν ήνε ραμαζάνι.

Ξ — "Αλλ' βλέπω ζαπτιάν, και μου φαίνεται πώς ότι, κατι λέγει προς ήμας.

Ζαπτιές — Κάτζ' όρτάν· κάτζ' πουρχταν.

Ξ — "Α! να κάτσωμεν μ'ας λέγει· όχι φίλ' ευχαριστούμεν· είδες· είδες ότ' οι 'Αγγλοι σ'ας έμόρφωσαν τους Τούρκους;

Π — Τί; να κάτζης; που να κάτζης; δεν ακούς ότι μ'ας διώχνει, για να φύγωμ' άπό 'δω;

Ξ — Για να φύγωμεν μ'ας λέγει; και γιατί τί του συνέβη;

Π — Είνε λέγ' έμποδισμένον να στεκώμεθα 'δω πάνω.

Ξ — Και λοιπόν προς τί το κάμν, αφού δεν είνε για χρῆσιν; α! δεν το πιστεύω νανε τόσον βάρβαροι οι 'Αγγλοι· κ' ή διαταγή αυτή δεν πηγάζει άπ' εκείνους· έσθ βέβαιος εις το'υτο.

(άκολουθεϊ)

"Ενθερμος των Μουσών λάτρης, καρδιά αφειδώς ποτισθείτα των ναμάτων της Κασταλίας, γείρ δεξιώς· κινο'υσα τον κάλκμον ό κ. Χρ. Παπαδόπουλος δικαστής έν τῷ 'Επαρχιακῷ Δικαστηρίῳ 'Αμμοχώστου, ευηρεστήθη να τιμηση τας στήλας της «Σαλπικτας» διά του εξής πονήματος, επερ' άσμενοι καταχωρίζομεν

ΤΥΧΗ της ΒΙΟΤΝΙΑΣ.

(άπόσπασμα άνεκδότου 'Επικ. Ποιήματ).

Α.

"Ελαμψε φέγγων ό φαεσφόρος, προβαίνων φαίνεται τελεσφόρος· φύσιν την όλην διαφωτίζει, φαιδρῶς τὰ πάντα και σελαγίζει.

"Η άρμονία πλέκουσα νήθει παρασκευάζει άνθέων πλήθη· υφαινει κρίκους εις τον ιστόν της σπεύδουσα ρίπτει τον ιστόν της

νήμα ποικίλον καὶ πρασινίζον,
ραδάμων σμήνος τὸ ἐαρίζον.
Τέρπεται τότε ἡ Εὐθαλεία,
ἡ τῶν χαρίτων κόρη τελεία.
Αἱ ἀηδόνες μέλος κίδοῦσι
καὶ αἱ τρυγόνες συμμελωδοῦσι.
Χαίρει ἡ φύσις ἐν εὐφροσύνῃ
καὶ τ' ἀγαθὰ τῆς εἰς ὅλους χύνει.
Ὅλοι χορεύουσιν εἰς λειμῶνας
ὅλοι συλλήβδην καὶ κατὰ μόνους.
Πλὴν ἓνας μόνον κλαίων στενάζει
ἐν ἐρημίᾳ τρέγων καὶ κράζει·
δάση, κοιλάδες, ὦ Σεῖς φωνάζει,
ἡ ποθητὴ μου ποῦ εἶναι; κράζει·
κ' ἐξαίφνης ἤχος δονεῖ εἰς ὦτα,
τοῦ νέου τούτου, ὅστις ἡρώτα.

«Σοὶ λέγει ταῦτα δι' ἐμοῦ,
ἂν θέλῃς νὰ γνωρίσῃς
καὶ πρὸς τὴν δόξαν, ἥς ποθεῖς
πρὸς πάντα νὰ ἐρίσῃς.
Ἦμην ἡ γῆ τῶν Βιθυνῶν
ἐνδοξος ἐν Ἀσίᾳ,
ἐν τῷ ἐδάφει τῷ ἐμῷ
Μουσῶν ἦν πανθαίσις·
Οἱ Ἕλληνες οἱ ἀγαθοὶ
ἔγειναν οἰκιστὰί μου,
μ' ἐλάμπρυναν μ' ἐδόξασαν
οὗτοι οἱ ἐρασταί μου.
Ἡ γῆ, ἣν ἤδη σὺ πατεῖς,
ἦν χώρα τῶν ἐνδόξων,
Πλὴν φεῦ! ἤδη κατήντησα
λάφυρον τῶν ἀδόξων!
Ἐγὼ πολλοὺς παρήγαγον,
κ' ἐγέννησα ἀνδρείους,
δι' ὧν δαινοὺς κατέστρεψα
βαρβάρους καὶ ἀγρίους.
Ἡὺ γὰρ σέλας οὐρανὸς
εἰς τὸν ἐμὸν αἰθέρα
καὶ Ἰππαρχος ὁ Νικαεὺς
ἐμέτρει τὸν ἀστέρα.
(ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑΒΟΛΕΜΕΝΗ.

Ἦ γυναῖκες! εἶνε μάστιγι·
διὰ σᾶς ὁ κάλαμός μου
ἀγγελοι τῆς ὑψηλίου
ἀλλὰ δαίμονες τοῦ κόσμου.
Τὴν χαρὰν ἐσεῖς τοῦ κόσμου
καθιστᾶτε γλυκυτέραν
καὶ τὴν λύπην αὐτοῦ πάλιν
καθιστᾶτε πικροτέραν.
Ἄν σᾶς ἐπλάσεν ὁ πλάστης
βλέμματα νὰ κυνηγῇτε,
δὲν σᾶς εἶπε καὶ μὲ λούσα
ἄπειρα νὰ ὀπλισθῇτε.
Ναί! σᾶς ἔχει τῶν βλεμμάτων
κυνηγούς διωρισμένους,
πλὴν σᾶς ἔχει μὲ τὰ ὄπλα
τ' ἀναγκαῖα ὀπλισμένους.
Ἄπ' αὐτὸ τὸ πρόσωπόν σας
ρίει χάρις γυναῖκα,

ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὰς χεῖρας
εἶσθ' ἐν πλήρει πανοπλίᾳ.
Ἄν σᾶς ἦτο ἀναγκαῖα
ποικιλία φορεμάτων,
ἂν σᾶς ἦτο ἀναγκαῖα
ποικιλία κοσμημάτων
θὰ σᾶς τὰ δίδεν ἐκεῖνος
ὅστις πλάστης σας ἐκλήθη
ὅστις χάριτας ἀπείρους
διὰ σᾶς δὲν ἐλυπήθη,
καὶ θὰ ἔμενον αἱ λίραι
αἱ ριπτόμεναι ματαίως,
καὶ εἰς οἰκιακὰς ἀνάγκας
θὰ ἐδίδοντο δικαίως.
— Εἶνε βλάβη τὸ κορσέ σας
διὰ χάριν τοῦ κορμιοῦ σας,
νὰ πιέζῃ τὰ σπυδαῖα,
μέλη τοῦ ὀργανισμοῦ σας,
πνεύμονας, καρδίαν, ἥπαρ,
στόμαχον καὶ δρὸ ἀκόμα
ἀτινα τῶν πρωτοπλάστων
μόνον ἔχασε τὸ στόμα.
— Μ' ὅλα σας αὐτὰ τὰ λούσα,
μ' ὅλα τὰ κοσμήματά σας,
ὅλ' οἱ ἄνδρες δὲν ὑπνώττουν·
ξεύρουν τὰ φρονήματά σας·
θέλετε νὰ θαυμάσῃτε,
θέλετε νὰ δοξασθῇτε,
θέλετε νὰ λατρευθῇτε,
θέλετε ν' ἀγαπηθῇτε,
θὰ ἐγένετ' ὁ σκοπὸς σας
Δεσποσύнай καὶ Κυρίαι
τῶν ἀνδρῶν ἐν δὲν ἦσθε
εἰς τὸν κόσμον διπλασῖαι.
Καὶ ἀδάμαντος ὀλίγους
κέκτηται ὁ κόσμος ὅλος,
ἀλλ' ἀστέρων εἶνε πλήρης
ὁ ἐπάνωθεν μας θόλος.
— Καὶ αὐτὰ ὅλα σᾶς κάμνουν
τρυφηλὸν νὰ ζῆτε βίον,
καὶ θαρρεῖτε πῶς ὁ χάρων
εἶν' ὁ ἥλιος καὶ τὸ κρῦον.
Δι' αὐτὸ καὶ τὰ σχολεῖα
τῆς ἱατρικῆς αὐξάνουν,
κ' ἱατροὺς νὰ ξεφουρνίζουν
εἰς τὸν κόσμον δὲν προφθάνουν.
— Ὅλα τὰ κοσμήματά σας,
ὅλα κάμετέ τα λίρας,
κ' ἀπὸ λούσα κ' ἀπὸ μῶδας
ἀποπλύνετε τὰς χεῖρας.
Νὰ ἐνδύεσθε ὀλίγα
καὶ ἀπλᾶ νὰ προσπαθῇτε
καὶ εἰς τὴν σκληραγωγίαν
βαθμηδὸν νὰ γυμνασθῇτε
καὶ θὰ ἦσθε τότε ὠραῖαι
εὐρωστοὶ καὶ ρωμαλέαι
καὶ θὰ γίνητε γυναῖκες
Σπαρτιάτιδες ἀρχαῖαι.
Τότε πλέον τότε ὅλοι,
ὅλοι θὰ σᾶς ἀγαπῶσι
καὶ αἱ πέτραι καὶ τὰ ξύλα
τότε θὰ σᾶς ἐκτιμῶσι.
— Πρὸ τίνος ἐν Γερμανίᾳ
Δεσποσύнай καὶ Κυρίαι,
εἶπον νὰ φραγοφορήσουν,
καὶ τὸ εἶπον αἱ ἰδίαι·

εἶπον ρίπτουν ὁμοφώνως
τὴν στολὴν τὴν γυναικεῖαν,
καὶ ἀμφότερα τὰ φύλα
νὰ φοροῦν στολὴν ὁμοίαν.
Εὖγε των! λαμπρὰ ἰδέα·
εὖγε! εὐχομαι νὰ γίνῃ
καὶ φυστάνιν εἰς τὸν κόσμον
οὐδὲ ἓνα νὰ μὴ μείνῃ.
Τότ' ἐνθουσιῶν ὁ κόσμος
θὰ χειροκροτῇ ὅλος
καὶ αἱ ἄγαμοι γυναῖκες
θὰ νυμφεύωνται εὐκόλως.
— Αἱ! πρὸς τὸ παρὸν τιαυῦτα
εὐχομαι· κ' αἱ συμβουλαί μου,
εὐχομαι νὰ εὕρουν χώρον
ἐς τὴν καρδίαν σας ἀδελφαί μου·
ἀλλὰ ψάλλω ἐς τὸν ἀέρα
τὸ κορσέ δὲν σᾶς ἀφίνει,
τὴν καρδίαν ἐλευθέραν.
Ἐγραψα γὰρ σᾶς ὠραία,
πλὴν ἂν μοῦ καταρασθῇτε
νὰ μὴν εὕρετε ποτέ σας
καὶ σεῖς ὅ,τι κυνηγεῖτε.
Ἐν Λεμησσῷ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα τὸ γομ. Γρ. 140

Κρασία νεα τὸ γομάρ. 50—60—80—
120—132

Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκτὰ 1 καὶ 30
Σταφίδα μαύρη 35/40

σταφίδα ξηρὰ 1. 5/40

Χαρούπιχ τὸ χαλεπικὸν καντάρι γρ.
85 εἰς τὰς ἀποθήκας.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

δ σῖτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 20—22.

ἡ κριθή ,, [16 ὀκ.] 13—14.

κρέας βοδινὸν ἡ ὀκτὰ γρ. 10—11

,, προβατίσιον ,, 12—14

λάδι νέον ἡ λίτρα ,, 17—18

Αἶνιγμα 41.

Ἀπὸ ὠραίων κόκκαλον

φραντζέζικα γραμμένον

τὸ ὄνομά σου φίλε μου

φαίνεται καμωμένον.

Ἦ νὰ το . . . εἰδὼν δὲν ξεύρης

βάλε νὰ σ' τὸ διαβάσουν

καὶ νὰ ἀκούσῃς ἑξαφνα

τ' ὠραῖον ὄνομά σου.

Λεμησσός.

Ε. Κ. Δ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.